

Burgemeester en wethouders van Meppel
Postbus 501
7940 AM MEPPEL

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Behandeld door

Telefoon

Bijlage(n) 1

Datum 1 november 2023

Onderwerp Advies commissie bezwaarschriften

Geacht college,

Hieronder treft u het advies aan van de Commissie bezwaarschriften (hierna: de commissie) naar aanleiding van vijf bezwaarschriften die zijn gericht tegen de inhoud van een aan bewoners van panden aan het Noordeinde en De Boompjes gerichte brief van 31 mei 2023, waarin de geadresseerden worden geïnformeerd over uw standpunt dat het bewonen van panden aan het Noordeinde en De Boompjes in Meppel onder voorwaarden is toegestaan.

Beknopt overzicht achtergronden en procedureverloop

Bij brief van 31 mei 2023 heeft u aan de bewoners van panden aan De Boompjes en het Noordeinde in Meppel bekend gemaakt onder welke voorwaarden het bewonen van de panden planologisch is toegestaan. De inhoud van de brief komt erop neer dat het wonen in de panden planologisch niet is toegestaan, tenzij het overgangsrecht van toepassing is. Dat is volgens u het geval wanneer de bewoning sinds 1991 is voortgezet en aantoonbaar niet langer dan een jaar is onderbroken. In het geval dat een pand langer dan een jaar niet bewoond is, valt het woongebruik ook onder het overgangsrecht indien de intentie erop gericht was om het gebruik van het pand als woning voort te zetten en het gebruik als woning niet te wijzigen. Volledigheidshalve voegt u toe dat de bewijslast bij de bewoners van de panden ligt.

Een aantal bewoners van panden aan De Boompjes en het Noordeinde kan zich met de inhoud van uw brief niet verenigen en heeft een bezwaarschrift ingediend of laten indienen. De bezwaarschriften zijn ter advisering aan de commissie voorgelegd.

Bezwaarschriften zijn ingediend op:

1. 9 juni 2023 door [redacted], advocaat te Zwolle, namens [redacted], echtgenoot van [redacted];
2. 28 juni 2023 door [redacted];
3. 11 juli 2023 door [redacted];

4. 30 juni 2023 door [REDACTED];
5. 6 juli 2023 door [REDACTED], namens [REDACTED].

De bezwaarmakers wonen op De Boompjes of het Noordeinde in Meppel.

Vornoemde personen zijn in de gelegenheid gesteld hun bezwaren mondeling toe te lichten. Zij hebben met uitzondering van [REDACTED] van de gelegenheid gebruik gemaakt. De heren [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] werden bijgestaan door [REDACTED] en [REDACTED] door mevrouw [REDACTED]. Uw college werd vertegenwoordigd door [REDACTED].

Overwegingen en oordeel van de commissie

Ontvankelijkheid

De commissie dient alvorens op de aangevoerde argumenten in te kunnen gaan, de ontvankelijkheid van de bezwaren te beoordelen.

Ingevolge artikel 8:1 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), gelezen in samenhang met artikel 7:1, eerste lid, van de Awb kan een belanghebbende tegen een besluit bezwaar maken en beroep instellen.

Een ontvankelijk bezwaar moet mitsdien voldoen aan de eis dat het gericht is tegen een appellabel besluit.

Op grond van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb, wordt onder besluit verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

Met het begrip rechtshandeling wordt bedoeld een handeling die gericht is op rechtsgevolg. Beslissingen die geen rechtsgevolgen in het leven roepen, zijn geen besluiten.

Een beslissing heeft rechtsgevolg, indien zij er op is gericht een bevoegdheid, recht of verplichting voor een of meer anderen te doen ontstaan of teniet te doen, dan wel de juridische status van een persoon of een zaak vast te stellen. Wanneer een bestuursorgaan een verzoek doet, informatie verschaft of een mededeling doet, zijn daaraan geen rechtsgevolgen verbonden en is er geen sprake van een voor bezwaar vatbaar besluit.

De informatie die u in de brieven van 31 mei 2023 aan bewoners van panden aan De Boompjes en het Noordeinde heeft verstrekt voldoet naar het oordeel van de commissie niet aan de hierboven beschreven definitie van rechtsgevolg. U legt in het algemeen uit wat het overgangsrecht ter zake van het wonen in de genoemde straten van Meppel inhoudt en wanneer dat overgangsrecht van toepassing is. U bent evenwel van mening dat de informatie als een bestuurlijk rechtsoordeel geduid kan worden, waartegen rechtsmiddelen ingezet kunnen worden.

Een oordeel van een bestuursorgaan omtrent de toepasselijkheid van wettelijke voorschriften met de uitvoering waarvan het bestuursorgaan is belast, wordt inderdaad een bestuurlijk rechtsoordeel genoemd. In de regel is een bestuurlijk

rechtsoordeel, vanwege het ontbreken van een (beoogd) rechtsgevolg, geen besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb. Immers, in een bestuurlijk rechtsoordeel geeft het bestuursorgaan zijn visie op de gevolgen van het toepassen van rechtsregels voor een bepaalde situatie. De (mogelijk) ingetreden rechtsgevolgen vloeien voort uit de wet en niet uit de inhoud van het oordeel van het bestuursorgaan. In uitzonderingsgevallen kan een bestuurlijk rechtsoordeel toch een appellabel besluit opleveren. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) is een bestuurlijk rechtsoordeel 'een als zelfstandig en definitief bedoeld rechtsoordeel omtrent de toepasselijkheid van een wettelijke bepaling in een gegeven situatie ten aanzien waarvan een bestuursorgaan de bevoegdheid heeft' (zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 17 januari 2018, ECLI:NL:CBB:2018:5; en de conclusie van staatsraad advocaat-generaal Widdershoven van 16 januari 2019, ECLI:NL:RVS:2019:86).

Een bestuurlijk rechtsoordeel gaat dus vooral over de vraag of bepaalde publiekrechtelijke voorschriften van toepassing zijn op een concrete, specifieke individuele situatie.

De brieven van 31 mei 2023 zijn naar de commissie begrepen heeft ambtshalve verstuurd. Er liggen geen verzoeken van de bezwaarmakers aan ten grondslag en de informatie is algemeen en heeft geen betrekking op de specifieke situatie van de bezwaarmakers. Dat [REDACTED] [REDACTED] mondeling verzocht heeft om uitsluitel over zijn situatie, zoals u in de stukken aangeeft, maakt niet dat in dit geval wel sprake is van een beslissing op een aanvraag, omdat in de algemene brief niet aangegeven is wat het overgangsrecht voor zijn persoonlijke situatie betekent. De informatie in de brieven van 31 mei 2023 is derhalve niet concreet en zegt niets over het van toepassing zijn van het overgangsrecht op de situaties van de onderscheiden personen. Zij kunnen uit de informatie niet iets afleiden betreffende hun eigen positie. In de aan [REDACTED] [REDACTED] gerichte brief staat dat na aanleiding van een klacht van hem advies aan het advocatenkantoor Nysingh (hierna: de adviseur) is gevraagd over wanneer het overgangsrecht voor wonen in De Boompjes en het Noordeinde van toepassing is. De adviseur heeft vervolgens het overgangsrecht in de opeenvolgende op de locatie betrekking hebbende bestemmingsplannen in beeld gebracht en u in overweging gegeven om actie te ondernemen, bestaande uit het vragen aan alle eigenaren van de relevante woningen aan De Boompjes en het Noordeinde om inzichtelijk te maken dat de woningen vanaf 1991 ononderbroken voor bewoning (en niet voor een andere bestemming) zijn gebruikt. De adviseur heeft u niet aanbevolen om brieven met een inhoud als de inhoud van de brieven van 31 mei 2023 te sturen. De aan [REDACTED] [REDACTED] gerichte brief van 31 mei 2023 verschilt voorts niet van de overige brieven en bevat ook over zijn specifieke situatie geen informatie. In de onderhavige procedure wordt ook voor hem niet concreet gemaakt wat zijn situatie is.

Gelet op het bovenstaande begrijpt de commissie dat de gemachtigde van drie van de bezwaarden in de brief van 14 juli 2023 een verklaring vraagt waarin staat dat de woningen van bezwaarden bewoond mogen worden. Andere bewoners zouden eerder een dergelijke verklaring hebben aangevraagd en verkregen. U zou dit als een verzoek om een voor bezwaar vatbaar besluit of rechtsoordeel kunnen opvatten en in behandeling kunnen nemen. Dan kunnen de onderscheiden situaties

beoordeeld worden en zou tegen het desbetreffende oordeel indien nodig bezwaar gemaakt kunnen worden, of beroep ingesteld kunnen worden indien u het antwoord op het verzoek in de beslissing op bezwaar zou geven.

Ten slotte merkt de commissie in dit verband op dat de vertegenwoordiger van uw college tijdens de hoorzitting herhaaldelijk heeft aangegeven dat bezwaarden met gegevens moeten komen om te bewijzen dat de panden vanaf 1991 onafgebroken bewoond zijn, waarna u een bestuurlijk rechtsoordeel over de desbetreffende situatie zult geven. Dit versterkt het standpunt van de commissie dat er thans geen sprake is van een bestuurlijk rechtsoordeel waartegen bezwaar gemaakt kan worden.

Kortom: aangezien er geen verzoeken van individuele bezwaarden ten grondslag liggen aan uw brief van 31 mei 2023 en de inhoud van die brief voor bezwaarden niet meer inhoudt dan algemene informatie en niets zegt over wat het overgangsrecht voor hen persoonlijk betekent, ziet de commissie geen bestuurlijk rechtsoordeel in de brieven van 31 mei 2023 waartegen bezwaar gemaakt kan worden. Wanneer u gevolg had gegeven aan de hierboven benoemde aanbeveling van de adviseur om de onderscheiden bewoners om bewijzen te vragen en uit de reacties ten aanzien van de betrokkenen bepaalde conclusies had getrokken en die aan de desbetreffende personen bekend had gemaakt, zou er naar de mening van de commissie wel sprake geweest zijn van een bestuurlijk rechtsoordeel.

De commissie adviseert u primair de bezwaren niet-ontvankelijk te verklaren, vanwege het ontbreken van een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit of bestuurlijk rechtsoordeel.

Subsidiair: voor het geval u de bezwaren wel ontvankelijk mocht achten en anders ter zijde gaat de commissie hieronder op de inhoud van de bezwaren en de brief van 31 mei 2023 in.

De bezwaren

De gronden van bezwaar vat de commissie, onder verwijzing naar de bezwaarschriften van respectievelijk 9 juni 2012, 28 juni 2023 en 11 juli 2012 (aangevuld bij brief van 14 juli 2023 van ██████████ ██████████, advocaat te Zwolle) en de bezwaarschriften van 30 juni 2023 en 6 juli 2023 hieronder samen.

De gronden van de bezwaren van ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ en de ██████████ ██████████ (hierna: bezwaarden 1)

1. U geeft in de brieven van 31 mei 2023, waarvan u stelt dat tegen de inhoud bezwaar gemaakt kan worden, geen duidelijkheid over de vraag of bezwaarden 1 hun panden voor bewoning mogen gebruiken. Dat is in strijd met wat u heeft toegezegd.
2. De panden van bezwaarden 1 worden al sinds jaar en dag, in ieder geval sinds 1971, bewoond. Van bezwaarden 1 kan in redelijkheid niet worden verwacht dat zij dat aantonen.
Uit de plantoelichting uit 1971 blijkt dat destijds geen actief ingrijpen overwogen is. Sterker nog, de gemeenteraad heeft sinds 1971 verschillende bestemmingsplannen voor De Boompjes en het Noordeinde vastgesteld. Bestaand legaal gebruik moet in beginsel positief worden bestemd. Wanneer er

zwaarwegende redenen zijn om dat niet te doen, kan het bestaande legale gebruik onder het overgangsrecht worden gebracht, mits de raad aannemelijk maakt dat het gebruik binnen een zekere periode wordt beëindigd. Met het overgangsrecht wordt immers beoogd een tijdelijke situatie te overbruggen. De gemeenteraad heeft in strijd met die regel de verschillende woningen aan De Boompjes en het Noordeinde, zonder enig onderzoek, hoewel het om een groot aantal woningen gaat, telkens opnieuw onder het overgangsrecht gebracht. Van enig voornemen tot beëindiging van de bewoning is nooit gebleken. Inmiddels wordt er sinds 1971, dus al meer dan 50 jaar, gewoon zonder dat enige poging tot beëindiging van die bewoning is ondernomen.

3. Bezwaarden 1 hebben begrepen dat verschillende bewoners van De Boompjes en het Noordeinde desgevraagd, in ieder geval in de periode tot ongeveer het jaar 2020, schriftelijke bevestigingen van uw gemeentebestuur ontvingen waarin uw gemeentebestuur verklaarde dat de desbetreffende woning bewoond mocht worden. Bezwaarden 1 wensen dus ook zo'n verklaring te ontvangen en doen daarbij een beroep op het gelijkheidsbeginsel.

De gronden van de bezwaren van ██████████ (hierna: bezwaarde 2)

4. De inhoud van de brief van 31 mei 2023 heeft geen rechtsgevolg. Er zou den ook niet een plicht opgelegd mogen worden om aan te tonen dat bewoning sinds 1991 is voortgezet en aantoonbaar niet langer dan een jaar is onderbroken. Het louter verschaffen en vragen van inlichtingen over het gebruiksovergangsrecht zonder een rechtsgevolg valt niet onder het besluitbegrip.
5. Subsidiair stelt bezwaarde 2 dat de beslissing onzorgvuldig voorbereid is en de belangen van bezwaarde 2 onevenredig in het gedrang komen.
6. Legaal gebruik was al toegestaan vanaf 1971 omdat deze woningen in het plan 'Oude Vaart' al onder het gebruiksovergangsrecht werden gebracht. Het gebruik ten behoeve van wonen mocht steeds onder de overgangsbepalingen van de elkaar opvolgende bestemmingsplannen (beheersverordening) onafgebroken worden voortgezet en valt thans nog steeds onder het gebruiksovergangsrecht van het vigerende bestemmingsplan. Dat er plots wordt geroepen dat gebruik in 1991 is gelegaliseerd en daarom vanaf 1991 aaneengesloten gebruik aangetoond dient te worden is niet voor rede vatbaar en onevenredig bezwarend voor de bewoners.
7. Het is niet redelijk om 1991 als peildatum aan te houden, omdat in de bestemmingsplannen van voor 2008, zowel legaal als illegaal gebruik onder het overgangsrecht valt.
8. De woning van bezwaarde 2 is legaal met een bouwvergunning gebouwd en valt onder het overgangsrecht. Dat staat in een e-mail van uw college van 8 december 2021 aan bezwaarde 2. Het gaat dan niet aan om vervolgens te roepen dat de bewoning illegaal is.
9. Op grond van artikel 3:3 van de Awb mag bezwaarde 2 erop vertrouwen dat de toezegging in de e-mail van 8 december 2021 nagekomen wordt en dat zij zonder voorbehoud op basis van het overgangsrecht mag blijven wonen.
10. Bezwaarde 2 heeft de woning begin 2022 gekocht. Aantonen dat bewoning sinds 1991 is voortgezet en aantoonbaar niet langer dan een jaar is onderbroken is een onmogelijke en onredelijke bewijslast die wordt opgelegd aan de bewoners. Het gebruiksovergangsrecht is onafgebroken voortgezet. De

gemeente beschikt zelf over een lijst van bewoners die er gewoond hebben (o.a. middels de basisregistratie personen, WOZ en gemeentelijke belastingen).

11. Het niet voorzien in gebruiksovergangsrecht staat op gespannen voet met het evenredigheidsbeginsel. Mag gebruik van het gebruiksovergangsrecht niet meer worden voortgezet als bezwaarde 2 onafgebroken gebruik niet kan aantonen? Resumerend stelt bezwaarde 2 dat het bestreden besluit/bestuurlijk rechtsoordeel onzorgvuldig en ondeugdelijk tot stand is gekomen. De opgelegde bewijslast is onredelijk en onaanvaardbaar.

De gronden van de bezwaren van [REDACTED] (hierna: bezwaarde 3)

12. Bezwaarde 3 vraagt zich af hoe hij moet aantonen dat zijn woning al sinds 1991 constant als woning gebruikt wordt.

Voor uw standpunt, verwijst de commissie naar de nota van heroverweging van 6 oktober 2023. De bezwaren geven u geen redenen om het bestreden besluit te wijzigen.

Reactie van de commissie

U heeft de bewoners van het Noordeinde en De Boompjes in Meppel in de brieven van 31 mei 2023 medegedeeld wanneer bewoning van de panden aan de genoemde straten mogelijk is. De commissie neemt aan dat met het woord 'mogelijk', 'toegestaan' bedoeld wordt. Dat is het geval als de bewoning van de panden aan de Boompjes en het Noordeinde sinds 1991 is voortgezet en aantoonbaar niet langer dan een jaar is onderbroken. Dan valt het wonen onder het overgangsrecht en mag de bewoning voortgezet worden. Dit is ook het geval als het pand feitelijk langer dan een jaar niet bewoond werd, maar de intentie er nog steeds op gericht was om het gebruik als woning voort te zetten en om het gebruik (als woning) niet te wijzigen. Volledigheidshalve merkt u op dat de bewijslast bij de bewoners ligt.

Zoals hierboven al is aangegeven ziet de commissie in de inhoud van de brief van 31 mei 2023 geen besluit of rechtsoordeel waartegen bezwaar gemaakt kan worden. Er wordt ten aanzien van de individuele bezwaarmakers niets concreets vastgesteld. Aan hen wordt ook geen verplichting opgelegd, zoals bezwaarde 2 terecht aantekent. Eenzelfde mening leest de commissie (in meer of mindere mate expliciet verwoord) in de bezwaarschriften van bezwaarden 1 en 2. Ter zitting heeft de gemachtigde van bezwaarden 1 gesproken van een gemankeerd bestuurlijk rechtsoordeel en het verzoek om alsnog per bewoner een bestuurlijk rechtsoordeel te geven herhaald.

Het ontbreken van een bestuurlijk rechtsoordeel waarin aan bezwaarden duidelijkheid gegeven is over wat het overgangsrecht voor hun persoonlijke situatie betekent, maakt het voor de commissie moeilijk, zo niet onmogelijk om een oordeel te vormen over het woongebruik van de panden van bezwaarden in relatie tot het overgangsrecht. Niet vastgesteld is of een pand vanaf 1991 zonder onderbreking is bewoond. Dat zal ook niet gebeuren voordat bezwaarden documenten aan u hebben overgelegd ter ondersteuning van hun standpunt dat van doorlopende bewoning sprake is geweest. Daarna kunt/wilt u nagaan of de in de documenten opgenomen gegevens juist zijn. Dat u dat kunt nagaan is wat u aangeeft. U benadrukt telkenmale dat de bewijslast op bezwaarden rust.

Bezwaarden vragen zich af hoe zij het door u benodigde bewijs kunnen vergaren en leveren en voelen zich in een onmogelijke positie gebracht. Zij moeten aantonen (u heeft dit terecht gecorrigeerd naar aannemelijk maken) dat de bewoning sinds 1991 is voortgezet en aantoonbaar niet langer dan een jaar is onderbroken. In het geval dat een pand langer dan een jaar niet bewoond is, valt het woongebruik ook onder het overgangsrecht indien de intentie erop gericht was om het gebruik van het pand als woning voort te zetten en het gebruik als woning niet te wijzigen, aldus uw college.

Tijdens de hoorzitting is namens u – onder verwijzing naar de problematiek rondom de bewijsvoering van permanente bewoning van recreatiewoningen - nog gesteld dat wanneer uit de basisregistratie personen zou blijken dat er sinds 1991 continue personen op een bepaald adres zijn geregistreerd, dit nog niet wil zeggen dat met succes een beroep op het overgangsrecht gedaan kan worden; inschrijving op een adres betekent nog niet dat er sprake is geweest van feitelijke bewoning. Onder meer deze opmerking versterkt de commissie in haar mening dat zelfs het aannemelijk maken van voortdurende bewoning zo goed als onmogelijk is als daarbij aan uw criteria voldaan moet worden. U heeft aangegeven dat het voldoende bewijs bijvoorbeeld geleverd zou kunnen aan de hand van hypotheekaktes, samen met verklaringen van buurtbewoners die op de hoogte zijn van de bewoning van een pand sinds 1991. De commissie vraagt zich ernstig af hoe omwonenden redelijkerwijs goed op de hoogte geacht kunnen zijn van feitelijke bewoning van een pand gedurende de door de gemeente aangegeven periode. In het geval dat zij een onderbreking geconstateerd zouden hebben, zouden zij nog moeten weten, dat dit niet langer dan een jaar is geweest of dat bij langere onderbreking de intentie erop was gericht het gebruik van het pand als woning te hervatten. De commissie neemt hierbij in aanmerking dat het gaat om een periode die meer dan 30 jaar bestrijkt. U stelt dat u bezwaarden wilt helpen bij het leveren van bewijs, maar hoe u dat wilt doen is niet duidelijk en ook tijdens de hoorzitting niet duidelijk geworden.

U stelt terecht dat naar vaste jurisprudentie de bewijslast van het van toepassing zijn van het overgangsrecht, rust op degene die zich daarop beroept (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 24 december 2014, ECLI:NL:RVS:2014:4645). Bezwaarden menen evenwel dat er bijzondere redenen zijn om de bewijslast om te keren en wijzen in dit verband op de onzekere situatie waarin zij terechtgekomen zijn en het feit dat de woningen meermalen onder overgangsrecht (dat al 52 jaar geldt) zijn gebracht, terwijl de bestemming al in feite van gemeentewege beëindigd had moeten worden. Daarnaast drukt de bewijslast zwaar op de waarde van de woningen en maakt ze on-, of slecht verkoopbaar. Handhaving blijft bezwaarden boven het hoofd hangen. U heeft weliswaar de indruk gewekt dat u niet handhavend zult optreden, maar tegelijkertijd stelt u in uw brief van 23 oktober 2023 dat u *op dit moment* niet voornemens bent om ambtshalve te gaan handhaven. "De vraag of er onder het overgangsrecht gewoond mag worden, speelt bijvoorbeeld op het moment dat er een handhavingsverzoek wordt ingediend."

Omkering van de bewijslast wijst u resoluut van de hand. De commissie vraagt zich af of dit, gelet op de bijzondere omstandigheden waarvan in deze kwestie sprake is, terecht en redelijk is. Dat u op zijn minst een begin van bewijs zou moeten leveren

als bewijsvoering aan de orde zou zijn, is niet ondenkbaar. De commissie wijst in dit verband ook op de bewijsvoering in de namens u genoemde problematiek van permanente bewoning van recreatiewoningen. Voorts zou in de onderhavige bijzondere situatie wellicht een vergelijking met de omkering van de bewijslast in het privaatrecht gemaakt kunnen worden. Volgens artikel 150 van het wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering draagt de partij die zich beroept op rechtsgevolgen van door haar gestelde feiten of rechten, de bewijslast van die feiten of rechten, tenzij uit enige bijzondere regel of uit de eisen van redelijkheid en billijkheid een andere verdeling van de bewijslast voortvloeit. Onder bijzondere omstandigheden kan de rechter overgaan tot omkering van de bewijslast op grond van de eisen van redelijkheid en billijkheid. De commissie wil daar echter ook nog het volgende aan toevoegen.

De commissie is van mening dat bezwaarden in feite in bewijsnood verkeren. Zelfs wanneer bezwaarden in staat zouden zijn om de documenten zoals u voor ogen heeft aan te leveren en deze in voorkomende gevallen aangevuld zouden moeten worden met verklaringen van omwonenden, vallen deze gegevens niet te "matchen" met uw gegevens in uw registratiesystemen. Verifiëren lijkt praktisch niet goed mogelijk. Ook u kunt intenties niet altijd teruglezen in gegevens en feitelijke onderbreking van bewoning van een pand en de duur daarvan is naar verwachting ook niet vast te stellen op basis van de gegevens. Bij de commissie leeft met andere woorden de vraag in hoeverre het zinvol en redelijk is om uw bestuurlijk rechtsoordeel over de bewoning af te laten hangen van bewijzen. Is de situatie niet dusdanig dat het op goede gronden gerechtvaardigd kan worden om alle bewoners van de woningen een verklaring af te geven dat hun woningen bewoond mogen worden? De commissie tekent hierbij aan dat de situatie zich zou kunnen voordoen dat een aantal bewoners de voortdurende bewoning kan aantonen en een aantal bewoners niet. In hoeverre kunt u dat vertalen naar de planologische problematiek en is het onderscheid planologisch relevant? Tijdens de hoorzitting is namens u uitgelegd dat het doel/het nut van het aanleveren van documenten op basis waarvan een bestuurlijk rechtsoordeel gegeven kan worden is dat een aantal de bewoners zekerheid krijgen over het overgangsrecht. Als 12 eigenaren van woningen weten dat ze onder het overgangsrecht vallen, dan weten die zeker dat ze kunnen blijven wonen. Voor de andere 12 eigenaren zal de gemeente moeten kijken of ze onder de nieuwe Omgevingswet een positieve bestemming kunnen krijgen. Hoe verhoudt deze opmerking en het alleen afgeven van een positieve verklaring na voldoende bewijs van doorlopende bewoning van de panden zich met het voornemen om (mogelijk in 2025) alle woningen positief te bestemmen en uw standpunt om in beginsel niet handhavend op te treden? De commissie acht uw standpunten in zekere zin tegenstrijdig en twijfelt aan de doelmatigheid daarvan.

Conclusie/advies:

De slotsom is dat de commissie u primair adviseert om de bezwaren niet-ontvankelijk te verklaren en subsidiair om bezwaarden in het bezit te stellen van een verklaring dat de woningen bewoond mogen worden. De verklaring dat de woningen bewoond mogen worden kan worden opgenomen in de beslissing op bezwaar als u niet tot niet-ontvankelijk verklaring besluit, in het andere geval bij separaat primair besluit. Daarnaast gaat de commissie ervan uit dat de gemeente

zo spoedig mogelijk een positieve woonbestemming van de woningen zal trachten te bewerkstelligen.

Voor een vergoeding van de kosten gemoeid met het maken van de bezwaren bestaat als de commissie het goed ziet geen grondslag. De bezwaren zijn niet-ontvankelijk bij gebrek aan een voor bezwaar vatbaar bestuurlijk rechtsoordeel, maar ook in het geval u dit oordeel van de commissie niet overneemt is er geen reden om de inhoud van de brief van 31 mei 2023 wegens onrechtmatigheid te herroepen. Dat de commissie nadere besluitvorming adviseert, maakt dit niet anders.

De secretaris,

A rectangular area containing a redacted signature, appearing as a light gray shape with some darker gray shading, positioned above a solid black horizontal bar.

De voorzitter,

A rectangular area containing a redacted signature, appearing as a light gray shape with some darker gray shading, positioned above a solid black horizontal bar.